

číslo 6

ležeš
lehce
prosím moře
můžeš zůstat
na pruhy tchoře

tvoje vzlyky
můžeš vlnu plovou
v plovboji
necitu
zahynou

diktují
kormidelník
setrvačích
přijívatěch
pravčích

zrakem
u jítěnký
seděv
a s lidmi
hrv? mari?

kdy?
vyhlíží
Titanicu
lodní zvon
samota
je ti nad zřkon

tam, kde vřhal
hrom zasně
blesk uhodit
chceš se zadržet
znovu narodit

v řijí
z osobních
pekelných cest
při a posílám
ti vzkaz
v lřhvi řřslo
6